

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Прев 1358/2023
05.10.2023. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранка Станића, председника већа, Татјане Миљуш, Мирјане Андријашевић, Јасмине Стаменковић и Иване Рађеновић, чланова већа, у парници по тужби тужиоца Brodico д.о.о. Шабац, чији је пуномоћник Душан Чубрић, адвокат у ..., против тужене Erste bank а.д. Нови Сад, чији је пуномоћник Ђорђе Ђокић, адвокат у ..., ради утврђења и исплате, вредност предмета спора 300 евра у динарској противвредности, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Привредног апелационог суда бПж 3130/22 од 30.03.2023. године, у седници већа одржаној дана 05.10.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужене изјављеној против пресуде Привредног апелационог суда бПж 3130/22 од 30.03.2023. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужене, изјављена против пресуде Привредног апелационог суда бПж 3130/22 од 30.03.2023. године.

Образложење

Пресудом Привредног суда у Новом Саду 10П 2635/2021 од 31.01.2022. године, у ставу првом изреке усвојен је тужбени захтев тужиоца, па је утврђено да је апсолутно ништава одредба члана 10. став 1. Уговора о кредиту број ... закљученог међу странкама дана ...2017. године, садржине ближе наведене у изреци; у ставу другом изреке одбачена је тужба тужиоца у делу тужбеног захтева да се обавезе тужена да тужиоцу исплати на име стицања без основа износ од 300 евра у динарској противвредности по средњем курсу НБС са законском затезном каматом предвиђеној Законом о затезној камати почев од 12.05.2017. године као дана доспелости обавезе до коначне исплате; у ставу трећем изреке, обавезана је тужена да тужиоцу исплати на име накнаде трошкова парничног поступка износ од 15.766,00 динара са законском затезном каматом почев од извршности пресуде до коначне исплате.

Пресудом Привредног апелационог суда бПж 3130/22 од 30.03.2023. године, у ставу I изреке одбијена је као неоснована жалба тужене и потврђена наведена првостепена

пресуда у ставу првом изреке. У ставу II изреке наведена пресуда је укинута у ставу другом и трећем изреке и у том делу су списи предмета враћени првостепеном суду на поновни поступак и одлучивање.

Против другостепене пресуде тужена изјављује ревизију, због погрешне примене материјалног права, позивајући се на одредбу члана 404. Закона о парничном поступку.

Оцењујући испуњеност услова за дозвољеност ревизије тужене, изјављене на основу члана 404. ЗПП ("Службени гласник РС" бр. 72/11...10/23), Врховни суд је нашао да у овој врсти спора не постоји потреба за уједначавањем судске праксе. Према разлозима изнетим у образложењу, побијаном пресудом није одступљено од судске праксе. Изражено становиште другостепеног суда о разлозима ништавости одредбе уговора о кредиту у складу је са правним ставом усвојеним на седници Грађанског одељења Врховног касационог суда, одржаној 22.05.2018. године и његовом допуном усвојеном на седници Грађанског одељења Врховног касационог суда, одржаној 16.09.2021. године. Наведеним правним ставом изречено је да банка има право на наплату трошкова и накнада банкарских услуга, па одредба уговора о кредиту којом се корисник кредита обавезује да банци плати трошкове или накнаду за обраду кредитног захтева није ништава под условом да је уговору претходила понуда банке са садржаним јасним и недвосмисленим подацима о трошковима кредита. Трошкови, или накнаде, које банка обрачунава приликом одобравања кредита или који су познати на дан обрачуна и које банка обрачунава клијенту у току реализације кредита могу бити посебно исказани у уговору о кредиту као обавеза корисника кредита, било у процентуалном износу или у апсолутној вредности, али услов је да закључењу уговора претходи понуда банке у којој је одређена обавеза плаћања тако јасно и недвосмислено да корисник кредита ниједног тренутка не буде доведен у заблуду о којим трошковима, или накнадама је реч. У ситуацији у којој током поступка није доказано да је тужена поступила на описани начин и да је кориснику кредита доставила понуду са прописаном садржином, то представља њену несавесност која води ништавости имовинског права уговореног таквим поступањем у сопствену корист, због чега нема повреде правног става Врховног касационог суда. Такође, у конкретном случају, према разлозима ревизије нема потребе за разматрањем правног питања од општег интереса или правног питања у интересу равноправности грађана, као ни потребе за новим тумачењем права.

Без утицаја на дозвољеност ревизије је позивање тужене на допуњен правни став усвојен на седници Грађанског одељења Врховног касационог суда од 16.09.2021. године, из разлога што је ништавост спорне уговорне одредбе суштински утврђена из разлога недостатка адекватне понуде за закључење уговора, а не због недостатка објашњења структуре и механизма на основу којих је формирана накнада за реализацију уговореног кредита.

Због тога је, на основу члана 404. став 2. Закона о парничном поступку одлучено да се не дозволи одлучивање о изјављеној ревизији као посебној, односно изузетно дозвољеној.

Врховни суд је испитао дозвољеност изјављене ревизије применом одредбе члана 410. Закона о парничном поступку и нашао да ревизија тужене није дозвољена.

Тужба ради утврђења и исплате поднета је дана 23.07.2021. године, а вредност предмета спора је износ од 300 евра.

Одредбом члана 487. став 1. и 3. Закона о парничном поступку, прописано је да су у поступку у привредним споровима, спорови мале вредности су спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност од 30.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе и да се споровима мале вредности сматрају и спорови у којима предмет тужбеног захтева није новчани износ, а вредност предмета спора коју је тужилац навео у тужби не прелази наведени износ.

Одредбом члана 479. став 6. наведеног закона, прописано је да у споровима мале вредности против одлуке другостепеног суда није дозвољена ревизија.

Како се у конкретном случају ради о привредном спору мале вредности у којем је вредност предмета спора очигледно испод наведеног законског лимита, ревизија тужене није дозвољена, у смислу члана 479. став 6. ЗПП.

Из наведених разлога, на основу члана 413. Закона о парничном поступку, одлучено је као у ставу другом изреке решења.

**Председник већа – судија
Бранко Станић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић